

“Seachrán ar Máire!”

[A Sasairt a叱a,—Seo píora beas éugas mar freasair ar an méid atá agat ar “Ultach” na mfora seo. Níl ann aet i nro beas éasórom. Muin’ scuiríodh tú i gcló é cùmhi an L.S. éusam spair le do thon. Is cuma liom cé aca a éumperíodh tú tréas é nò nach scuireann. Mái scuireann, ní clúimpíodh tú níor mó fa’n rseal. Muin’ scuiríodh glacfaradh mé é mar declaration of war, agur annam ce de gur cheire leir láthair bior aige an gádar dán ’f a’ fiad.—Do叱a, “Máire.”]

Cuirteas Feair-easaí an “Ultach.”

A叱a,

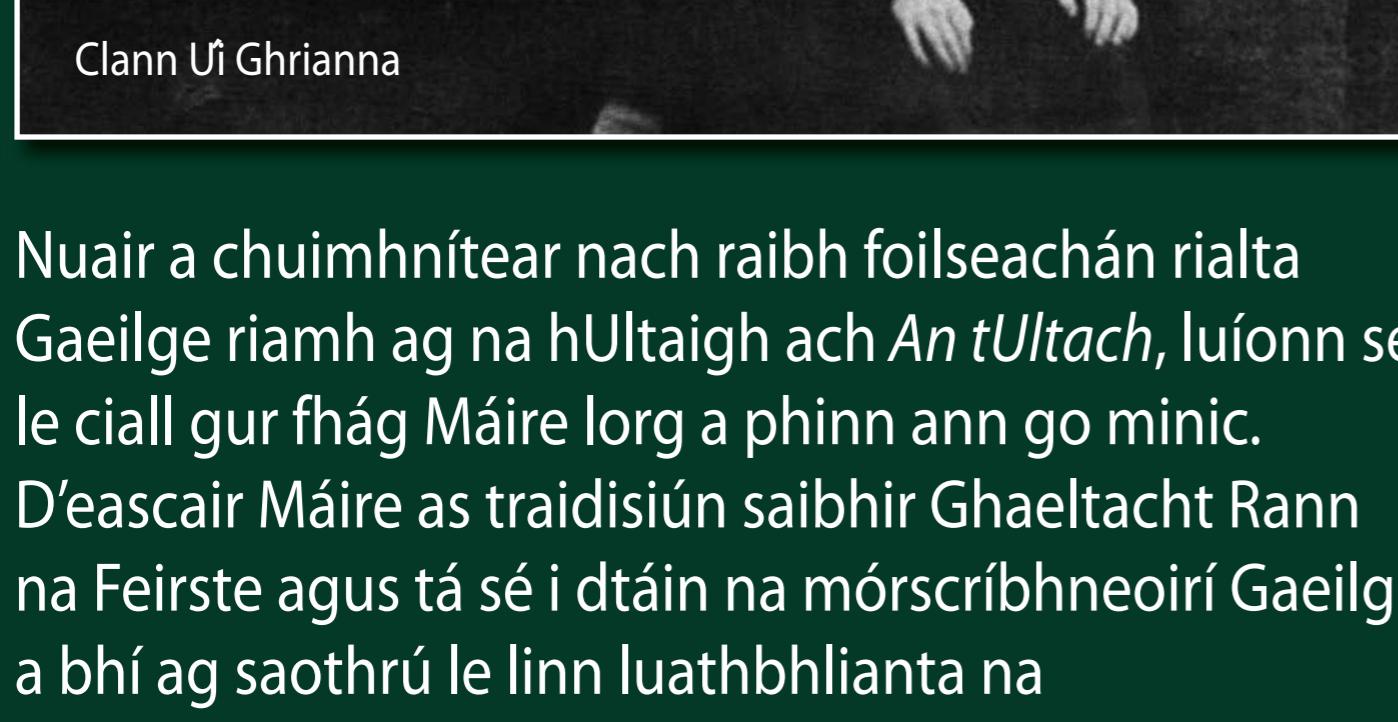
An tairis éis a bhí tú nuair a thubairt tú go mb’ “peachán ar Máire”? Tá túil agam gurad é nro a dhintis an focal opt agur gurad é nro a bhí tú ag tarradh go mb’ go mb’ mdiré AR SEACRHÁN. Tá ré canta go mbionn marbh duine eataip dá focal agur i píos rinn. Is ionra uait a bhí mé opt reachrán, aet éan mór liom go neacan ré amach opim go mb’ reachrán ariamh ORM. Mar sin de bhord mé bhrúdeac diot má beirt tú gleapar dom a mb’ le do éirí leigheasú go bhfuil mo chiall agam go fóillt epiunn eusaeta. Tá píor agat féin go mbeimeann an pobal Gheimhridh an focal rasairt, agur go mbéad mo chluibh ríseada go deo dá gclúiníodh gur thubairt turra go dtí aingíng reachrán opim. Aitíngim nac’ dtug Dia mórián céile dom. Aet an méid a bhí agam tá ní agam, agur sona ré opim tuinne usdaraid mar éupa a mb’ go dtí aingíng. Is é fíor guram go bhfuil ré deireadh a chuid a thug do daear fíor.

Máire Mórscríbhneoir Séamus Ó Grianna Prolific Writer

Ó tharla go raibh an oiread sin dáimhe ag Máire, nó Séamus Ó Grianna, lena bhunadh féin, lena chontae féin agus lena chúige féin, ábhar iontais a bheadh ann mura mbeadh sé le háireamh i measc scríbhneoirí *An tUltach*.

Séamus Ó Grianna, or Máire, was one of the most

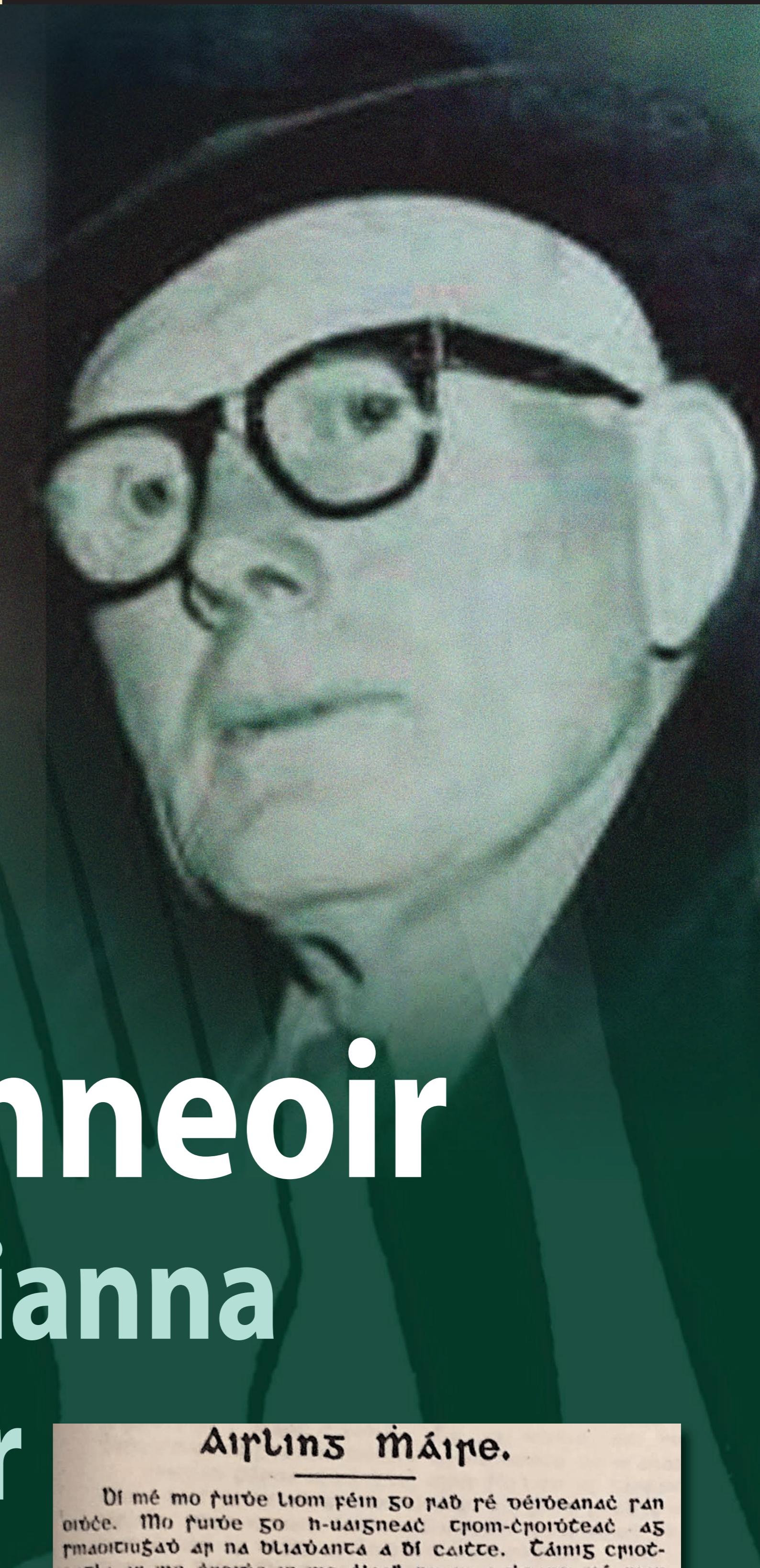
prolific Irish language writers of the twentieth century. His work explores identity and belonging, and exhibits an affinity with his own people, county and province, often drawing on his experience living in the Rann na Feirste Gaeltacht, County Donegal.

Clann Uí Ghrianna

Nuir a chuimhnítar nach raibh foilseachán rialta Gaeilge riamh ag na hUltaigh ach *An tUltach*, luíonn sé le ciall gur fhág Máire lorg a phinn ann go minic. D’eadair Máire as traidisiún saibhir Ghaeltacht Rann na Feirste agus tá sé i dtáin na mórscribhneoirí Gaeilge a bhí ag saothrú le linn luathbhlianta na hathbheochana litríochta. Ar na mórdair Ultacha eile, bhí a dheartháir Seosamh (Iolann Fionn), Éamonn Ó Tuathail, Donn Piatt agus Seán Mac Maoláin.

Since *An tUltach* was the only regular Irish language publication to offer a platform to Ulster writers, it is no surprise that Máire’s work frequently appeared on its pages. He displayed literary prowess and a sharp wit, and was one of the most significant contributors to the early literary revival. Other prominent Ulster writers included his brother Seosamh (Iolann Fionn), Éamonn Ó Tuathail, Donn Piatt and Seán Mac Maoláin.

Airlíní Máire.

Úi mé mo fhrise liom féin go mb’ ré déiríbeanach ran orde. Mo fhrise go h-uairneadh trom-chiorúdeach ag rmaointiugadh ar na bliavanta a bhí eaitte. Táim chnotagla ar mo chorpóire in mo chliab nuair a tháig mé riap ar na laete a bhí eaitte agam ar a’ dphadhar. Táirig mé a déanam rghruaigh aonair coinnreara. Úi m’anam comh vuib le gual. Peacuis mé go throm i n-éavan tíse agur teangta. Úiop reptob mé aon focal amáin “Gaoilinne” ariamh. Úiop reptob mé aet an Saerilic a u’foghlum mé ó ghlán mo macara. Mo mactair docht! An mbéad ré ceart agam partisp a éup le n-a h-anam ar son na n-ábpáin a ba gnádaí leite a ceol nuair a bhíodh rí ‘Sá mo chealgadh ra chliabán? (Faraon ba é an chliabán vuib agam-ra. Úi mé real ne mo faoisil comh h-ainbfhoras agur go mb’ bróid opim ar an oireas a fuair mé imp an chliabán céadra. Aet tá a milleadh fin de bheathaí anoir agam). . . . Mo mactair docht! Úi mb’ focal amáin “rctandaro” aici. Úi mb’ aicis aet canamaint cùigí. Tá túil agam nac’ mbionn Dia ’na thiaró impí.

Foilsíodh amach is isteach ar chaoga teideal le Máire ar an iris, ag toiseacht i mí na Nollag sa bhliain 1924 ar aghaidh go dtí earrach na bliana 1946. I measc na n-ábhar a tháinig óna pheann bhí filiocht, gearrscéalta, scéal a bheatha, aistriúcháin ar ghearrscéalta Fraincise agus aistí ar an Ghaeilge.

The first of approximately fifty pieces by Máire was published in December 1924 and the last in the spring of 1946. He produced poetry, short stories, autobiographical material, translations of French short stories and essays relating to the Irish language.

